

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

(Cím:

Kórházablak

Forrás:

Déli Hírlap

Bp.

(Hely)

1918. X. 16.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Számoló

Idő

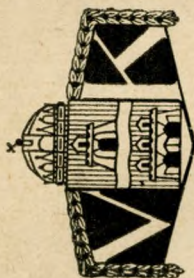
Hely

Tárgy

Osztályozás

614.441

"1918"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Szekesfevárosi házi nyomda 1916.

— **Kórházablak.** Budán, az öreg Szent János kórház mellett tegnap későn este meclabusan baktatott egy ur. Már majd elhagyta a régi sárga házat, amikor gyöngéd női hang kiáltott utána:

— Uram, álljon meg egy pillanatra!

A csendes éjszakában kedvesen csengő női hang megállította a magányosan sétáló urat, aki kíváncsian pillantott hátra, egy felemeleti ablak felé. Az ablakban három sápadt női fej. Az ablakon rács. A megszólított ur egy pillanatra meghökkenett. Bizonyára arra gondolt, hogy ilyenkor, éccaka, máskor is szólnak utána nők, de azok magányosok voltak, nem volt ilyen kedves, csengő hangjuk, aztán az ablakon, ahonnan utána szólnak, nem volt rács. Odament az ablak alá és megszólalt az egyik nő:

— Uram ne haragudjon, hogy ideszólitottak. *Ehezünk a kórházban.* A komisz, margarinos kosztot nem tudjuk enni. Könyörüljön meg rajtunk. Ha van felesleges kenyérjegye, adjon egyet nekünk.

Zsebbe nyulni s ugy, ahogy van, az egész kenyérjegyet felnyújtani a felemeleti kórházablak felé, egy pillanat műve volt.

— Kell pénz is? — kérdezte az uriember.

— Köszönjük, van pénzünk — felelték a nők — nekünk csak egy falat kenyér kell, hogy el ne pusztuljunk, mert nem lehet megenni ezt az átkozott kórházi kosztot.

A jöszivü ur el akart menni.

— Még csak egy kérdést uram — szólt az egyik nő. — Igaz, hogy vége lesz a háborúnak?

— Igaz. Talán már a jövő héten.

— Hála istennek — sóhajtott a három nő és halkán becsukódott a kórházablak.

Szegény három kicsi nő. Betegek mind a hárman. De a saját bajukat másodrendűnek tartják. Nekik is az a fontos, ami mindannyiunknak, hogy először a háboru muljon el, a világ nagy, fájo sebe . . .